

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Pospíšila, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **O. D.**, zastoupen JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL.M., advokátem se sídlem Veleslavínova 33, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 920/2019-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2021, č. j. 14 A 125/2019 - 38,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „magistrát“) rozhodnutím ze dne 12. 7. 2018, č. j. MHMP 1095641/2018, zamítl námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů ke dni 16. 5. 2018 (dále jen „rozhodnutí magistrátu“). Žalobce především namítal, že s ohledem na svůj zdravotní stav nemůže být při řízení automobilu připoután, a své tvrzení doložil lékařskou zprávou. Proti rozhodnutí magistrátu podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že oznámení o uložení pokuty nejsou způsobila k záznamu bodů. Upozornil přitom také na konkrétní nedostatky pokutových bloků. Žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že oznámení o uložení pokuty obsahují všechny povinné náležitosti stejně jako pokutové bloky, které jsou v kopii

přílohou oznámení. Lékařské potvrzení pak nebylo možné v tomto řízení jakkoliv zohlednit. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2016, č. j. 9 As 152/2016 - 16, se v řízení o námitkách proti záznamu 12 bodů žalobce nemůže dovolat lékařského posudku. Toto potvrzení měl předložit pouze ve správním řízení o věci samé.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Namítl, že se žalovaný nevypořádal s námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí magistrátu spočívající v nedostatečném objasnění postupu při hodnocení důkazů. Žalovaný současně vycházel pouze z oznámení policie, aniž by měl k dispozici jednotlivé pokutové bloky. Podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), má správní orgán přezkoumat také způsobilost podkladů pro záznam bodů. Žalovaný se také nevypořádal s tvrzením, že žalobce se nemohl dopustit přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve dnech 30. 11. 2017 a 16. 5. 2018, neboť se podle potvrzení lékaře nebyl povinen poutat. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103, mohl žalobce lékařské potvrzení předložit dodatečně. Žalobce se tedy uvedeného přestupku ani nemohl dopustit. Rozhodnutí magistrátu je vadné také proto, že podle něj žalobce svým podpisem na blocích ze dnů 30. 11. 2017 a 16. 5. 2018 projevil souhlas s vyřízením věci na místě (blokem). Podle rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 3. 2013, č. j. 10 A 122/2012 - 33, se podpisem bloku nevyslovuje souhlas se spácháním uvedeného přestupku.

[3] Městský soud žalobu zamítl. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí magistrátu uvedl, že se s ní žalovaný vypořádal jednou větou. Takový postup obecně není žádoucí, avšak v tomto případě lze stručné posouzení akceptovat, neboť žalobce neuvedl důvody, které by mohly účinně zpochybnit správnost pokutových bloků. Naopak, žalobcem uváděné výtky byly šablonovité a nekonkretizované. Pokud jde o povinnost žalobce se připoutat, tato skutečnost není při zápisu bodů rozhodná. Rozsudek kasačního soudu č. j. 5 As 118/2011 - 103, na nyní projednávanou věc podle městského soudu nedopadá, neboť v tehdejší případě nebylo zřejmé, jaký přestupek byl spáchán, a nebylo to zjiitelné ani ze správního spisu. V nynější případě se žalobcem tvrzené nedostatky netýkají neprůkaznosti oznámení o spáchání přestupků a pokutových bloků a nejde ani o spor o určení konkrétního přestupku. Pokud jde o rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 A 122/2012 - 33, vychází z výše uvedeného rozsudku kasačního soudu. Ani tento rozsudek tak na nyní projednávanou věc nedopadá.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel úvodem konstatoval, že žalobu k městskému soudu podal, protože již rozhodnutím magistrátu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces. Magistrát nezkoumal správnost podkladů pro zápis bodů. Stěžovatel dále zopakoval námitku, že se přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve dnech 30. 11. 2017 a 16. 5. 2018 nemohl dopustit, a to s ohledem na lékařské potvrzení. Městský soud však žalobu zamítl, a to navzdory skutečnosti, že jí přiznal odkladný účinek.

pokračování

[5] Dále stěžovatel uvedl, že v průběhu celého správního řízení namítal nesprávnost podkladů s ohledem na to, že se za jízdy nemusel poutat. Správní orgány se však touto námitkou nezabývaly a tedy nezkoumaly, zda jsou pokutové bloky způsobilé pro zápis bodů. Tvrzení, že stěžovatel svým podpisem na pokutovém bloku vyjádřil souhlas se skutkovým stavem a ochotu pokutu zaplatit, je v rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 A 122/2012 - 33. Stěžovatel opětovně odkázal také na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 118/2011 - 103. Konečně namítl, že se žalovaný ani městský soud nevypořádali s námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí magistrátu. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že žalobce mohl argumentovat lékařským potvrzením v řízení ve věci samé (v řízení o přestupku), nikoliv v řízení o námitkách proti zápisu bodů. Svým podpisem stěžovatel vyjádřil souhlas se zjištěným skutkovým stavem a vyjádřil ochotu zaplatit pokutu. V řízení o námitkách tak nemůže úspěšně napadat pravomocná rozhodnutí (bloky). Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil splnění zákonných podmínek řízení o kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že **není** důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud úvodem upozorňuje, že v řízení o kasační stížnosti přezkoumává rozhodnutí a postup krajských soudů, stěžovatel je proto v kasační stížnosti povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (srov. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, bod 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, bod 140). Stěžovatelovy námitky jsou však velmi obecné a prakticky nemíří proti napadenému rozsudku městského soudu, nýbrž toliko opakují či parafrázuji žalobní námitky.

[9] Stěžovatel dostatečně konkretizoval pouze námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Podle jeho názoru městský soud aproboval rozhodnutí žalovaného, které je samo nepřezkoumatelné, a napadený rozsudek nedostatečně odůvodnil. Tuto námitku však kasační soud shledal jako nedůvodnou.

[10] Nepřezkoumatelná jsou taková rozhodnutí, z nichž není zřejmé, jakými úvahami se soud při hodnocení skutkových a právních otázek řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Nepřezkoumatelný je také rozsudek, ve kterém soud opřel své rozhodnutí o skutečnosti v řízení nezjišťované či zjištěné v rozporu se zákonem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75). Nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů je i takový rozsudek, jehož odůvodnění si vnitřně odporuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 76). Podle Nejvyššího správního soudu však takovými vadami napadený rozsudek netrpí.

[11] Městský soud uvedl, že není žádoucí, aby správní orgány rozsáhlé námitky vypořádaly strohým konstatováním, že stěžovatelovy námitky nebyly s to vyvolat

pochybnosti o správnosti prvostupňového rozhodnutí. S tímto posouzením kasační soud souhlasí. Městský soud však současně konstatoval, že stěžovatelovy námitky se s obsahem napadených pokutových bloků zcela míjely. Nejvyšší správní soud konstatuje, že jde o šablonovité námitky uplatňované řadou stěžovatelů v různých řízeních o námitkách. Nejvyšší správní soud se těmito námitkami zabýval například v rozsudcích ze dne 21. 1. 2021, č. j. 1 As 159/2020 - 50, a ze dne 21. 1. 2021, 1 As 473/2020 - 38. Městský soud tak nepochybil, jestliže výjimečně akceptoval stručné posouzení odvolacích námitek, a to za situace, že se s projednávanou věcí obsahově míjely.

[12] Pokud jde o stěžovatelův poukaz na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích a také rozsudek pátého senátu Nejvyššího správního soudu, městský soud srozumitelně vysvětlil, z jakých důvodů na stěžovatelovu věc nedopadají. Stěžovatel se nemůže s úspěchem dovolávat aplikace rozsudků s odlišným skutkovým základem na svou věc. Jestliže takové rozsudky městský soud neaplikoval a vysvětlil důvody svého postupu, nemůže to bez dalšího způsobit nepřezkoumatelnost jeho rozsudku. Rozsudek městského soudu je srozumitelný, založený na seznatelných důvodech, a proto přezkoumatelný.

[13] Dále stěžovatel uplatnil námitku nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky a také námitku zmatečnosti řízení před soudem. Tyto námitky však stěžovatel blíže nekonkretizoval, a proto je vypořádal Nejvyšší správní soud stručně. Podle ustálené judikatury soudy nemohou za stěžovatele námitky domýšlet, neboť by tím vykročily z mantinelů soudního přezkumu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011 - 95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014 - 20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009 - 99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007 - 46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008 - 60). Pokud jde o prvou námitku, neshledal Nejvyšší správní soud právní názor městského soudu nesprávným. Naopak, městský soud přílehavě konstatoval, že stěžovatel mohl s úspěchem tvrdit, že s ohledem na lékařskou zprávu přestupky ve dnech 30. 11. 2017 a 16. 5. 2018 nespáchal, pouze ve správním řízení o věci samé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2018, č. j. 6 As 233/2015 - 58). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, je správní orgán v řízení o námitkách oprávněn přezkoumat způsobilost podkladů pro zápis bodů. Způsobilost podkladů pro zápis však nelze směřovat se správností a zákonností těchto pokladů, neboť pravomocná rozhodnutí správních orgánů jsou nadána presumpcí správnosti. V řízení o námitkách tak lze s úspěchem tvrdit pouze existenci pochybností o správnosti údajů zapsaných v pokutových blocích (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS). Tato námitka tedy není důvodná.

[14] Totéž lze konstatovat o námitce zmatečnosti řízení před soudem. Obecně lze říci, že stěžovateli nic nebrání, aby uplatnil námitku zmatečnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., případně aby uplatnil tytéž námitky jako v řízení před městským soudem. Tyto námitky však musí být odůvodněny a vztaženy k argumentaci městského soudu. Prostý odkaz na zákonné ustanovení či nesouhlas s rozsudkem městského soudu nestačí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2021, č. j. 3 Afs 345/2019 - 40). Ani tato námitka tedy není důvodná.

[15] Závěrem Nejvyšší správní soud uvádí, že se stěžovatel nemůže při posouzení merita věci dovolávat skutečnosti, že městský soud žalobě přiznal odkladný účinek. Rozhodnutí o odkladném účinku je svou povahou rozhodnutím předběžné povahy a nelze v něm

pokračování

předjímat rozhodnutí o věci samé. Proto je tato stěžovatelova argumentace zcela mimoběžná se závěry městského soudu obsaženými v napadeném rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a s ohledem na to ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, a proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, pak soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2021

JUDr. Ivo Pospíšil
předseda senátu